

Drugi žalbeni razlog temelji se na iskrivljavanju dokaza koji su predloženi Općem sudu. Tim se dokazima opisuje stvarno provedena mjera restrukturiranja kapitala EDF-a te se na temelju njih ne može zaključiti o postojanju navodnog poreznog oslobođenja kako ga je utvrdio Opći sud.

Treći žalbeni razlog temelji se na nepoštovanju naravi i opsega obveza pažljivog i nepristranog ispitivanja uvedenih novijom sudskom praksom Suda, osobito presudom Frucona Košice od 20. rujna 2017. (C-300/16 P), o čemu su, međutim, Općem sudu podnesena pisana očitovanja.

Četvrti žalbeni razlog temelji se na nepoštovanju obveze obrazlaganja od strane Općeg suda, kako u pogledu utvrđivanja sporne mjere, tako i u pogledu toga da nisu razmotreni žaliteljevi argumenti koji se temelje na presudi Frucona Košice.

Konačno, podredno izneseni žalbeni razlog temelji se na pogrešci koja se tiče prava u utvrđivanju navodne potpore kao nove potpore, iako ju je trebalo kvalificirati kao postojeću potporu.

⁽¹⁾ SL L 34, str. 152.

**Žalba koju je 9. travnja 2018. podnijela Talijanska Republika protiv presude Općeg suda (peto vijeće)
od 25. siječnja 2018. u predmetu T-91/16, Italija protiv Komisije**

(Predmet C-247/18 P)

(2018/C 182/21)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Žalitelj: Talijanska Republika (zastupnici: G. Palmieri, agent, P. Gentili, *avvocato dello Stato*)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Zahtjev

— Talijanska Republika od Suda zahtjeva da ukine, u smislu članka 56. i 58. Statuta Suda, presudu od 25. siječnja 2018., priopćenu 29. siječnja 2018., koju je donio Opći sud u predmetu T-91/16 i čiji je predmet poništenje odluke Komisije C (2015)9413 od 17. prosinca 2015., priopćene 18. 12. 2015., o smanjenju doprinosa iz Europskog socijalnog fonda Operativnom programu Sicilija koji je dio okvira za potporu Zajednice za strukturnu pomoć Zajednice regijama na koje se odnosi cilj br. 1 u Italiji (ORP Sicilija 2000.-2006.), i da poništi potonju odluku.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Talijanska Republika pobija pred Sudom presudu od 25. siječnja 2018., predmet T-91/16, kojom je Opći sud Europske unije odbio tužbu Italije usmjerenu protiv **odluke Komisije C(2015)9413 od 17. prosinca 2015., priopćene 18. 12. 2015., o smanjenju doprinosa iz Europskog socijalnog fonda Operativnom programu Sicilija koji je dio okvira za potporu Zajednice za strukturnu pomoć Zajednice regijama na koje se odnosi cilj br. 1 u Italiji (ORP Sicilija 2000.-2006.)**.

Prvi žalbeni razlog. Povreda članka 39. Uredbe br. 1260/99 ⁽¹⁾; članka 4., 6. i 10. Uredbe br. 438/[2001] ⁽²⁾; članka 317. UFEU-a i načela tereta dokazivanja.

Opći sud nije naveo da iz istih činjenica koje je utvrdio proizlazi da se revizija, čije je ponovno provođenje odredila Komisija u 2008., odnosila na iste troškove koji su već bili provjereni 2005. i 2006. s pozitivnim ishodom, i pritom se nisu pojavile nove činjenice.

Drugi žalbeni razlog. Povreda članka 39. Uredbe br. 1260/99, članka 100. Uredbe br. 1083/2006⁽³⁾, članka 145. Uredbe br. 1303/2013⁽⁴⁾ i načela dobre uprave, kontradiktornosti i zaštite legitimnih očekivanja.

Opći sud smatrao je osnovanim, a da pritom nije za to postojao razlog, ukupno trajanje postupka korekcije od preko sedam godina, za koje je vrijeme Komisija postupala uglavnom na način da protekne prekluzivni rok od šest mjeseci od saslušanja, koji je predviđen za donošenje konačne odluke, u trenutku koji je ona diskrecijski odredila, zanemarujući njegovu peremptornu narav.

Treći žalbeni razlog. Povreda članka 39. stavka 2. i 3. Uredbe br. 1260/99 i članka 10. Uredbe br. 438/2001. Iskrivljenje činjenica.

Opći sud je utvrdio da je stopa pogreške koja je utvrđena u konkretnom slučaju bila u bitnome različita za razdoblja prije i poslije 31. prosinca 2006. kao i u odnosu na troškove koji se odnose na projekte „u skladu” ili na druge projekte. Međutim, nezakonito je utvrdio ispravnom korekciju koja se temelji na ekstrapolaciji jedinstvene stope pogreške od 32,65 % bez razlike u odnosu na sve programske godine i na sve vrste projekata. Time je povrijedio načela proporcionalnosti korekcija i reprezentativnosti uzoraka.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1260/1999 od 21. lipnja 1999. o utvrđivanju općih odredaba o strukturnim fondovima (SL 1999., L 161, str. 1.)

⁽²⁾ Uredba Komisije (EZ) br. 438/2001 od 2 ožujka 2001. o utvrđivanju detaljnih pravila za provedbu Uredbe Vijeća (EZ) br. 1260/1999 u vezi sa sustavima upravljanja i kontrole za pomoć dodijeljenu iz strukturnih fondova (SL 2001., L 63, str. 21.)

⁽³⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1083/2006 od 11. srpnja 2006. o utvrđivanju općih odredaba o Europskom fondu za regionalni razvoj, Europskom socijalnom fondu i Kohezijskom fondu i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1260/1999 (SL 2006., L 210, str. 25.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 14., svezak 2., str. 120.)

⁽⁴⁾ Uredba (EU) br. 1303/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o utvrđivanju zajedničkih odredbi o Europskom fondu za regionalni razvoj, Europskom socijalnom fondu, Kohezijskom fondu, Europskom poljoprivrednom fondu za ruralni razvoj i Europskom fondu za pomorstvo i ribarstvo i o utvrđivanju općih odredbi o Europskom fondu za regionalni razvoj, Europskom socijalnom fondu, Kohezijskom fondu i Europskom fondu za pomorstvo i ribarstvo te o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 1083/2006 (SL 2013., L 347, str. 320.)